

nyberørte Fremgangsmaade ved Adjunktansættelserne, hidtil stadig er fulgt.

Den endvidere under 1 d. udtryffeligt optagne Bestemmelse om Tjenestealderens Beregning ved Forslyttelse af Lærere fra de lærde Skoler til Soro lærde Skole og omvendt forklarer sig selv som en i Anstaltens indbyrdes Forhold begrundet Regel, ligesom ogsaa den for de Herlufholmiske Lærere optagne Bestemmelse vil forstaaes af samme Hensyn og desuden særlig har fundet Billigelse ved Finantslovene for 1861—62, 1864—65, 1868—69 og 1874—75.

Under 1 e. er der stillet Forslag om, at der bevilges et Beløb af indtil 10,000 Kr. til dermed at udrede Honorarer for Lærere, som særlig ere bebyrdede med at gennemgaa skriftlige Arbejder. Et saadant Forslag blev allerede stillet af Ministeriet, da der i Rigsdags-samlingen 1863—64 fremsattes et Forslag til Revisionen af Lønningsloven, hvori man samtidig søgte hævet den Lærerne ved Loven af 1855 tillagte Andel i Skolepenge; naar Forslaget nu gjenoptages, da er det, fordi Billigheden forekommer Ministeriet i høi Grad at tale for at hde de Lærere, hvem der ved Gjennemgaaen af skriftlige Arbejder i Hjemmet paalægges en Byrde udenfor Undervisningstiden, et passende Bederlag herfor.

ad § 2.

Bestemmelserne i de to første Stykker af denne Paragraf afvige kun deri fra de tilsvarende Forskrifter i Loven af 28de Marts 1855 § 2, at Begrænsningen med Hensyn til det Maximum af Overlærere, der maa være ved enhver Skole især, er ubelabt. Hensigten med denne Forandring er at sikre den Frihed i Valget ved Overlærerforsættelse, som er en nødvendig Betingelse for at kunne tage ubundet Hensyn til personlig Dygtighed, Tjenestealder samt Kvalifikation i det Hele ved Overlærerpladsernes Besættelse, medens den hidtidige Begrænsning ofte har forvoldt Hindringer og Vanskeligheder ved at fyldestgøre den eller de mest Berettigedes Krav, naar en ældre Lærer enten ikke har kunnet underkaste sig Forslyttelse til en anden Skole eller været istand til for Fagernes Skyld ved en saadan at modtage Ansættelse i en ledig Overlærerstilling. Man har heller ikke fundet Anledning til at foreslaa del gjort til Regel at have i det mindste to Overlærere ved hver Skole, fordi det paa den ene Side er tilstrækkeligt, at der ved hver Skole er een Overlærer, som i Rektors Forsald eller under Balance kan overtage Ledelsen af Skolen, og det paa den anden Side ved Skoler, hvor Lærertallet paa Grund af et ringere Dicipeltal er mindre, kan føre til Ulemper og Uretfærdigheder at skulle følge en saadan Regel.

I Paragrafens sidste Stykke er det, i Eighed med Forskriften i Loven af 25de Marts 1871 § 5 om Afgangten til Læreroposterne ved Universitetet og den polytekniske Læranstalt, foreslaaet, at Afgangten til Rektorerne og Læreroposterne ved de lærde Skoler ikke skal være indskrænket ved nogen Examen, medens Loven af 28de Marts 1855 i § 2, 4de Punktum, med Hensyn til Afgangten til Rektorerne og Overlærerembederne lod det forblive ved de i Anordningen af 2den Februar 1849 § 15 indeholdte Bestemmelser, dog saaledes, at indtil Hjerdedelen af Overlærerembederne kunde tildeles saadanne Lærere, der vel ei havde underkastet sig nogen af de befalede Prøver for overordnede Lærere ved de lærde Skoler, men som Adjunker under længere Tjenestetid havde vist fortrinlig Dygtighed og Iver, samt i Paragrafens sidste Punktum foreskrev, at Afgangten til Adjunktembederne ikke skulde være indskrænket ved nogen bestemt Examen. Med Hensyn til Afgangten til Rektorerne og Overlærerembederne er den for Tiden bestaaende Regel den, at Afgangten til samtlige Rektorer og til i det mindste en Overlærerplads ved hver Skole er forbeholdt de filologiske Kandidater alene; men er der flere Overlærerpladser ved en Skole, kunne ogsaa de, der have underkastet sig polyteknisk Examen i en af dens to Former med bedste eller næstbedste Karakter, eller med visse nærmere Bestemmelser Magisterkonferents, komme i Betragtning, og desuden Adjunker, som have vist særlig Dygtighed, de Sidste dog kun til i Alt en Hjerdedel af Overlærerpladserne. Allerede førend Loven af 1ste April 1871 traadte i Kraft havde disse Regler jævnlig vist sig hindrende ved Besættelsen af de høiere Læreroposter i de lærde Skoler, og det blev navnlig i mange Tilfælde ikke muligt at vælge de dygtigste Adjunker til Overlærere, eller paa passende Maade at lade de Fag, hvis Betydning som Følge af Videnskabens Udvikling er voret, i Skolerne repræsentere ved Overlærere. Ved Loven af 1ste April 1871 er de klassiske Sprogs Stilling i de lærde Skoler bleven en anden end før, fordi der ved Siden af den sproglig-historiske Retning er anerkjendt som ligeberettiget en mathematisk-naturvidenskabelig, om hvilken det endogsaa forudsættes, at den i nogle Skoler kan være den eneherkende. Paa Grund heraf saavel som af Hensyn til den større Vægt, der nu lægges paa de nyere Sprog og de mathematiske Videnskaber, der ligge udenfor klassiske Filologers egentlige Lærefag, er det anset for stemmende med Forholdets Natur at forlade de nuværende indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til de høiere Læreroposters Besættelse. Man anser det heller ikke for rigtig istedetfor de gjældende Regler at sætte andre mere tidsvarende Regler, der ubetinget skulde være bindende for Administrationen, da der til